Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

12 päivänä syyskuuta 2019 *

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/776 – Kambodžasta, Pakistanista ja Filippiineiltä lähetettyjen polkupyörien tuonti – Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentaminen koskemaan näitä tuonteja – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 13 artikla – Kiertäminen – Kokoonpano – Polkupyöränosien tuleminen tietystä maasta ja niiden alkuperä – Kiinasta Sri Lankaan lähetetyt osat, joita on työstetty Sri Lankassa ja jotka on tämän jälkeen lähetetty Pakistaniin koottaviksi

Asiassa C-709/17 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 18.12.2017,

Euroopan komissio, asiamiehinään M. França, J.-F. Brakeland ja A. Demeneix,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, kotipaikka Karachi (Pakistan), edustajanaan P. Bentley, QC,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), edustajinaan J. Beck, solicitor, ja L. Ruessmann, avocat,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit K. Jürimäe (esittelevä tuomari), D. Šváby, S. Rodin ja N. Piçarra,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 30.1.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.4.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 10.10.2017 antaman tuomion Kolachi Raj Industrial v. komissio (T-435/15, EU:T:2017:712; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 502/2013 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Kambodžasta, Pakistanista ja Filippiineiltä lähetettyjen polkupyörien tuontia, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Kambodža, Pakistan tai Filippiinit, 18.5.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/776 (EUVL 2015, L 122, s. 4; jäljempänä riidanalainen asetus) Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd:tä (jäljempänä Kolachi Raj) koskevilta osin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan voimassa olleet säännökset Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisesta sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51), sellaisena kuin se oli muutettuna 15.1.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 37/2014 (EUVL 2014, L 18, s. 1) (jäljempänä perusasetus).

3 Perusasetuksen 19 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”– – Koska monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet ja [Maailman kauppajärjestön (WTO)] polkumyyntikomitean käsittelyn päättymistä odotettaessa [unionin] lainsäädännössä olisi oltava säännökset sellaisten käytäntöjen, erityisesti [unionissa] tai kolmannessa maassa tapahtuvan pelkän tavaroiden kokoamisen vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyyntitoimenpiteiden kiertäminen.”

4 Perusasetuksen 13 artiklan, jonka otsikko on ”Kiertäminen”, sanamuoto oli seuraava:

”1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyyntitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyyntitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja [unionin] tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja [unionin] välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta[,] ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokittelemiseen tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen [perusominaisuudet] eivät ole muuttuneet, toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta, viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään

lopulta [unioniin] sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin, ja 2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuvan osien kokoonpanon [unionissa] tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan [unionissa] tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:

a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä;

b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja

c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpannun tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta tai jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tutkimuksen vireillepano, ja komissio on saattanut päätökse[e]n sen analysoinnin tai kun komissio on itse määrittänyt, että tutkimuksen vireillepanoon on tarvetta.

Tutkimukset suorittaa komissio. Tulliviranomaiset voivat avustaa komissiota, ja tutkimus on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa.

Jos lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, komissio päättää asiasta 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä sovelletaan tämän artiklan nojalla.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan [unionin] ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan [unionissa], vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Nämä vapautukset myönnetään komission päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja saatettuaan analyysinsa päätökseen.

Jos 11 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille laajennettuja toimenpiteitä koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 11 artiklan 5 kohdan säännöksiä[,] sellaisina kuin niitä sovelletaan 11 artiklan 3 kohdan mukaisiin tarkasteluihin.

5. Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleista voimassa olevien säännösten tavanomaiselle soveltamiselle.”

5 Perusasetuksen 16 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, tarkastuskäyntiä ei välttämättä tehdä.

– –

3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toimitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja, saadut tiedot huomioon ottaen.

– –”

6 Perusasetuksen 18 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

– –

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

– –

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.”

Asian tausta ja riidanalainen asetus

7 Asian tausta on selostettu valituksenalaisen tuomion 1–27 kohdassa. Se voidaan tiivistää nyt käytävää oikeudenkäyntimenettelyä varten seuraavalla tavalla.

8 Neuvosto otti vuonna 1993 käyttöön 30,6 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa unioniin. Tämän jälkeen kyseinen tulli pidettiin voimassa samansuuruisena. Vuonna 2005 mainittu tulli nostettiin 48,5 prosenttiin. Tullin määrä pysytettiin viimeksi mainitulla tasolla asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen tapahtuvasta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 990/2011 muuttamisesta 29.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 502/2013 (EUVL 2013, L 153, s. 17).

9 Tämä polkumyyntitulli laajennettiin perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti toteutetun kiertämistä koskevan tutkimuksen päätteeksi vuonna 2013 koskemaan muun muassa Sri Lankasta lähetettyjen polkupyörien tuontia siitä riippumatta, oliko polkupyörien alkuperäksi ilmoitettu kyseinen maa.

10 Komissiolle tehtiin vuonna 2014 uusi kantelu, ja se aloitti tutkimuksen, joka koski asetuksella N:o 502/2013 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä Kambodžasta, Pakistanista ja Filippiineiltä lähetettyjen polkupyörien tuonnissa.

11 Kolachi Raj, joka on Pakistanin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, osallistui kyseiseen tutkimukseen. Kyseisen yhtiön täyttämään ”Lomak[keeseen] yhtiöille, jotka hakevat vapautusta mahdollisesta polkumyyntitullien laajentamisesta”, sisältyvistä tiedoista ilmenee, että kyseinen yhtiö osti Sri Lankasta ja Kiinasta polkupyöränosia polkupyörien kokoamiseksi Pakistanissa. Kolachi Raj nimesi toimittajikseen viisi yhtiötä, joiden joukossa olivat Great Cycles Pvt Ltd ja Flying Horse Pvt Ltd. Kolachi Raj ilmoitti, että sen ja Great Cyclesin omistaja oli yksi ja sama luonnollinen henkilö.

12 Komissio teki 17. ja 18.2.2015 tarkastuskäynnin Great Cyclesin tiloihin Katunaykessa (Sri Lanka) määrittääkseen etenkin, oliko Kiinasta peräisin olevien polkupyöränosien suhteellinen osuus Kolachi Rajin väittämän tavoin alle 60 prosenttia Kolachi Rajin Pakistanissa suorittamassa kokoonpanotoiminnassa käytettyjen osien kokonaisarvosta. Komissio keskitti tutkimuksensa tietoihin Flying Horsesta, jolta Kolachi Raj osti 93 prosenttia kokoonpanotoiminnassa käyttämistään polkupyöränosista. Kolachi Rajin esittämien tietojen mukaan Flying Horse ei ollut siihen etuyhteydessä vaan se oli väliportaan toimija, joka osti osia lähes samassa määrin Kiinasta ja Sri Lankasta – 46 ja 47 prosenttia kaikista Kolachi Rajin Pakistanissa suorittamassa kokoonpanotoiminnassa käytetyistä polkupyöränosista – ja myi ne edelleen Kolachi Rajille.

13 Asiassa ilmeni, että Flying Horse osti merkittävän määrän runkoja, haarukoita, alumiinivanteita ja muovisia hammaspyöriä Great Cyclesilta, joka oli Kolachi Rajiin etuyhteydessä oleva Sri Lankalle sijoittautunut polkupyöränosien valmistaja. Renkaat ja vannenauhat sen sijaan ostettiin Vechenson Limitediltä, joka oli niin ikään Sri Lankaan sijoittautunut polkupyöränosien valmistaja mutta joka ei ollut etuyhteydessä Kolachi Rajiin. Koska komissio havaitsi useita epänormaaleja tapahtumia, se esitti epäilyksiä Kolachi Rajin ja Flying Horsen välisestä suhteesta.

14 Komissio katsoi, että Flying Horsen välityksellä Vechensonilta ostetut polkupyöränosat olivat srilankalaista alkuperää. Se ei sitä vastoin hyväksynyt Kolachi Rajin esittämiä Sri Lankan demokraattisen sosialistisen tasavallan kauppaministeriön antamia alkuperätodistuksia (A-lomake) Flying Horsen välityksellä Great Cyclesilta ostetuista polkupyöränosista (jäljempänä alkuperätodistukset).

15 Komissio laski täten Kolachi Rajin toimittamien niiden todisteiden perusteella, jotka koskivat Great Cyclesin Sri Lankassa raportointijaksolla työstämien osien valmistuskustannuksia, että näiden polkupyöränosien valmistukseen Sri Lankassa käytettyjen raaka-aineiden kokonaismäärästä yli 65 prosenttia oli peräisin Kiinasta ja vähintään 31 prosenttia Sri Lankasta ja että näihin raaka-aineisiin lisättiin alle 25 prosenttia arvoa kyseisten osien valmistuksessa Sri Lankassa. Komissio päätteli tästä, että Kolachi Raj osallistui polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistoimintaan ja ilmoitti kantajalle tämän päätelmän 13.3.2015.

16 Komission päätelmiä koskevissa 27.3.2015 päivätyissä kirjallisissa huomautuksissaan Kolachi Raj väittää, ettei komissiolla ollut oikeudellisia perusteita kyseenalaistaa Great Cyclesin sille toimittamien osien srilankalaista alkuperää.

17 Komissio antoi 18.5.2015 riidanalaisen asetuksen.

18 Tämän asetuksen 22 perustelukappaleessa komissio toteaa muun muassa, että Kolachi Rajin katsottiin tehneen yhteistyötä tutkimuksen aikana.

19 Mainitun asetuksen perustelujen 2.5.3 kohdan otsikkona on ”Pakistan” ja siinä olevissa 94–106 perustelukappaleessa käsitellään Kolachi Rajia koskevaa komission tutkimusta. Komissio korostaa aluksi mainitun asetuksen 94 perustelukappaleessa, että Kolachi Raj on etuyhteydessä ”srilankalaiseen yritykseen, joka oli aiemman kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena ja johon sovelletaan laajennettuja toimenpiteitä”, ja toteaa myös, että mainitun yhtiön osakkeenomistajat olivat perustaneet Kambodžaan yrityksen, joka myös harjoittaa polkupyörien vientiä unioniin ja joka ”ei toiminut tässä tutkimuksessa yhteistyössä, vaikkakin se vei tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta unionin markkinoille vuonna 2013”. Komissio toteaa samaisessa perustelukappaleessa vielä, että kambodžalainen yhtiö lopetti toimintansa Kambodžassa raportointijakson aikana ja siirsi toimintansa etuyhteydessä olevaan yritykseen Pakistaniin.

20 Komissio korostaa riidanalaisen asetuksen 96 perustelukappaleessa, että tutkimuksessa ei käynyt ilmi, että Kiinasta peräisin olevia tuotteita olisi jälleenlaivattu Pakistanin kautta, ja mainitsee samaisen asetuksen 98 ja 99 perustelukappaleessa epänormaaleista tapahtumista, jotka se havaitsi kyseisen tutkimuksen kuluessa. Riidanalaisen asetuksen 100 ja 101 perustelukappaleessa käsitellään kysymystä alkuperätodistusten (A-lomake) näyttöarvosta ja niiden raaka-aineiden suhteellista osuutta, jotka ovat peräisin Kiinasta ja joita käytetään polkupyöränosien valmistukseen Sri Lankassa. Tämän asetuksen 100 perustelukappaleessa esitetään Kolachi Rajin väitteet, ja näitä väitteitä seuraavan 101 perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”Kuten 98 [perustelukappaleessa] todettiin, – – alkuperätodistuksia ei pidetty riittävänä näyttönä Sri Lankasta ostettujen polkupyöränosien alkuperän osoittamiseksi, koska niitä ei myönnetty tosiasiallisten valmistuskustannusten perusteella vaan tulevien valmistuskustannusten ennusteen perusteella, eikä tämä anna mitään takeita siitä, että polkupyöränosat itse asiassa valmistettiin ennustettujen kustannusten mukaisesti. Lisäksi halutaan selventää, että komissio ei kiistä yleisesti menetelmää, jonka mukaisesti A-lomakkeet/alkuperätodistukset myönnetään Sri Lankassa, koska se ei kuulu tämän tutkimuksen piiriin, vaan se vain arvioi, täyttyvätkö perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan edellytykset tässä tapauksessa. Näissä olosuhteissa ja ottaen huomioon, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohta ei [sinänsä] ole alkuperäsääntö, komissio pitää perusteltuna päätelmäänsä, jonka mukaan osien valmistuksessa käytettyjen Kiinasta peräisin olevien raaka-aineiden osuus oli yli 60 prosenttia ja arvonlisäys oli alle 25 prosenttia valmistuskustannuksista, ja näin ollen voidaan päätellä, että osat tulivat Kiinasta. Siksi kaikki edellä esitetyt väitteet hylättiin.”

21 Komissio katsoi riidanalaisen asetuksen 104 perustelukappaleessa, että tutkimuksessa ei ollut tullut esiin ”muita riittäviä syitä tai taloudellisia perusteita kokoonpanotoiminnalle kuin tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevien voimassa olevien toimenpiteiden välttäminen”.

22 Komissio totesi lisäksi riidanalaisen asetuksen 147 perustelukappaleessa, että Pakistanin osalta esiintyi ”merkittävää polkumyyntiä”, ja epäsi kyseisen asetuksen 163 perustelukappaleessa mahdollisuuden vapauttaa Kolachi Raj mahdollisista laajennetuista toimenpiteistä.

23 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan nojalla Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettu 48,5 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli laajennettiin koskemaan Pakistanista lähetettyjen polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu tämä maa.

Oikeudenkäyntimenettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

24 Kolachi Raj nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.7.2015 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen asetuksen kumoamista sitä koskevilta osin.

25 European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.11.2015 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän hakemuksen 9.3.2016 antamallaan määräyksellä.

26 Kumoamiskanteensa tueksi Kolachi Raj vetosi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koski perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan rikkomista. Kolachi Raj väitti tässä perusteessa muun muassa, että komissio oli soveltanut tätä säännöstä virheellisesti alkuperäsääntönä polkupyöränosien valmistukseen Sri Lankassa, vaikka tutkimus koski polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä Pakistanissa, ja että tämä toimielin ei ollut osoittanut, ettei alkuperätodistuksia voitu pitää riittävänä näyttönä, eikä toteuttanut toimenpiteitä unionin tullilainsäädännössä säädettyjen alkuperäsääntöjen soveltamiseksi.

27 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisella tuomiolla Kolachi Rajin ainoan kanneperusteen siltä osin kuin siinä arvosteltiin komissiota siitä, että se oli tehnyt virheen soveltaessaan ”analogisesti” perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, ja hylkäsi sen siltä osin kuin se koski alkuperätodistusten näyttöarvoa.

28 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi täten riidanalaisen asetuksen Kolachi Rajia koskevilta osin.

Muutoksenhakumenettelyn osapuolten vaatimukset

29 Komissio vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion, hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja velvoittaa Kolachi Rajin korvaamaan oikeudenkäyntikulut tai

– toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi ja määrää, että ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

30 Kolachi Raj vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen kokonaisuudessaan

– toissijaisesti korjaa valituksenalaista tuomiota ja pysyttää sen tuomiolauselman

– velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhaun yhteydessä ja korvaamaan Kolachi Rajille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja

– velvoittaa EBMA:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhaun yhteydessä.

31 EBMA vaatii, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion, hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja velvoittaa Kolachi Rajin korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut tai

– toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi, määrää, että ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin, ja velvoittaa Kolachi Rajin korvaamaan muutoksenhakuasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

32 Komissio esittää valituksensa tueksi yhden ainoan valitusperusteen, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen tekemiä oikeudellisia virheitä perusasetuksen 13 artiklan tulkinnassa ja soveltamisessa. Tämä valitusperuste, joka kohdistuu valituksenalaisen tuomion 83–93 ja 107–119 kohtaan, jakautuu kahteen osaan.

Ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa

33 Komissio väittää ainoan valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tukeutuessaan alkuperäsääntöihin perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkitsemiseksi ja soveltamiseksi.

34 Komissio väittää ensinnäkin, ettei tulkinnalle, jonka mukaan yhtäältä tietystä maasta tulemisen käsite perustuu alkuperäsääntöihin ja toisaalta kokoonpanossa käytettyjen osien tuleminen tietystä maasta voidaan osoittaa ainoastaan näitä sääntöjä soveltamalla, löydy mitään perustetta perusasetuksen 13 artiklan sanamuodosta.

35 Kyseisessä tekstissä ei nimittäin viitata lainkaan alkuperäsääntöihin, mikä heijastaa unionin lainsäätäjän valintaa olla soveltamatta niitä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista kokoonpanotoimintaa arvioitaessa. Tämä valinta ilmenee komission mukaan kiertämistä koskevien perusasetuksen säännösten myöhemmistä muutoksista. Koska tältä osin kävi ilmi, etteivät alkuperäsäännöt enenevässä määrin soveltuneet selvien kiertämistapausten selvittämiseksi, kiertämisen vastaisten säännösten soveltamisala, joka alun perin rajoittui ”polkumyyntitullin alaisen tuotteen vientimaasta peräisin olevien” osien kokoamiseen, ulotettiin koskemaan tällaisen tullin alaisesta maasta peräisin olevien osien kokoamista polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3283/94 (EYVL 1994, L 349, s. 1).

36 Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa otettiin siis tuolloin käyttöön erillinen ja alkuperäsäännöistä riippumaton oikeudellinen järjestelmä. Tullioikeudella on merkitystä ainoastaan silloin, kun perusasetuksessa viitataan siihen nimenomaisesti.

37 Komissio väittää toiseksi, että unionin yleisen tuomioistuimen tekemä tulkinta rajoittaa perusteettomasti kiertämisen vastaisen välineen tehokkuutta. Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan analoginen soveltaminen kyseessä olevassa kokoonpanotoiminnassa käytettyihin osiin sitä vastoin mahdollistaa tämän välineen tehokkuuden säilyttämisen.

38 Ensinnäkin on niin, että vaikka perusasetuksen 13 artiklan nojalla on mahdollista omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa kaikkiin kyseessä olevia osia koskeviin liiketoimiin, jotka on toteutettu asianomaisena raportointivuonna, alkuperäsäännöissä vahvistetut perusteet olisi tarkistettava kunkin yksittäisen osan osalta. Tällainen tarkistus on kuitenkin mahdotonta kiertämistä koskevan tutkimuksen yhteydessä, kun otetaan huomioon tällaiseen tutkimukseen liittyvät rajoitteet.

39 Toiseksi alkuperäsäännöt eivät sisällä mitään perusasetuksen 18 artiklaa vastaavaa säännöstä, jossa sallittaisiin komission turvautuvan yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen sen osoittamiseksi, että kiertämisen vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamiseksi vaadittavat edellytykset täyttyvät, mikäli asianomaiset osapuolet eivät tee yhteistyötä.

40 Unionin yleisen tuomioistuimen tulkinta muuttaa kolmanneksi kokoonpanoon käytettyihin osiin sovellettavaa oikeudellista järjestelmää, sillä toimenpiteiden kohteena olevan maan ja sen maan väliin, jossa osat kootaan, on lisätty ylimääräinen kiertämisvaihe. Tällaisella tulkinnalla nimittäin korvataan tällaisessa tapauksessa perusasetuksen 13 artiklassa esitetyt säännöt tullioikeuteen perustuvilla alkuperäsäännöillä, minkä seurauksena kiertämisen vastaista välinettä ei voida soveltaa.

41 Neljänneksi komissio toteaa, ettei valituksenalaiseen tuomioon sisälly mitään mainintaa siitä, onko nyt käsiteltävässä asiassa Sri Lankasta ostettujen osien alkuperän määrittämiseksi viitattava analogisesti unionin alkuperäsääntöihin vai sen maan – tässä Pakistanin islamilaisen tasavallan – alkuperäsääntöihin, johon nämä osat viedään.

42 Viidenneksi unionin yleisen tuomioistuimen tulkinnalla luodaan käsiteltävässä asiassa oikeudellinen tyhjiö, koska kyseessä olevat osat eivät ole Sri Lankasta eivätkä Kiinasta peräisin, kun taas perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan analoginen soveltaminen mahdollistaisi tällaisen tyhjiön välttämisen.

43 Komissio toteaa kuudenneksi, että tämä analoginen soveltaminen on osa tutkimuksia sen selvittämiseksi, vastasivatko Kolachi Rajin kokoamat polkupyörät todellakin perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä perusteita.

44 EBMA, joka tukee komission väitteitä, katsoo, että ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa on perusteltu. Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 84–86 kohdassa, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa käytetyn ilmaisun ”tulevat maasta” on ymmärrettävä tarkoittavan sitä, että osat tulevat välittömästi vientimaasta.

45 Ensinnäkin on niin, että koska perusasetuksen 13 artiklalla ei panna täytäntöön tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103) määräyksiä, sen 2 kohdan a alakohdassa olevaa ilmaisua ”tulevat maasta” ei voida tulkita perusasetuksen niiden säännösten valossa, joilla – kuten unionin yleisen tuomioistuimen mainitsemilla perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdalla ja 9 artiklan 5 ja 6 kohdalla – pantiin täytäntöön kyseisen sopimuksen määräykset. Näin on sitäkin suuremmalla syyllä siksi, että kun kyseisen sopimuksen sääntöihin perustuvat säännökset ja perusasetuksen 13 artiklan 1 kohta koskivat lopullisen tuotteen tuontia unioniin, kyseisen asetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohta koski osien tuontia lopullisen tuotteen kokoonpanoa varten.

46 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen omaksuma suppea tulkinta ilmaisusta ”tulevat maasta” on vastoin perusasetuksen 13 artiklan tavoitetta, joka oli varmistaa unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tehokkuus ja estää niiden kiertäminen. Lisäksi tällä tulkinnalla kyseenalaistetaan komission harkintavalta kiertämistä koskevissa tutkimuksissa, eikä siinä oteta huomioon maailmanlaajuisten hankintaketjujen tämänhetkistä taloudellista todellisuutta.

47 On nimittäin riittävää, että toimijat lisäävät yhden ylimääräisen osien muuttamista koskevan vähäisenkin toimenpiteen kolmannessa maassa välttyäkseen polkumyynnin vastaisilta toimenpiteiltä. Käsiteltävässä asiassa unionin yleisen tuomioistuimen tekemä tulkinta mahdollistaa näin ollen sen, että toimijat ”puhdistavat” Sri Lankassa kootut osat, joiden osalta on todettu, että niiden avulla kierretään polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, lähettämällä ne tästä maasta Pakistaniin jatkaakseen siellä niiden kokoamista sen sijaan, että ne lähettäisivät osat suoraan unioniin.

48 Tämän tilanteen korjaamiseksi komission olisi voitava sisällyttää perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä koskevaan tutkimukseen osat, jotka ovat peräisin alkuperäisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta ja jotka kuljetetaan kolmannen maan kautta kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevaan kolmanteen maahan erityisesti silloin, kun näiden osien työstäminen tai muuttaminen ei täytä näitä edellytyksiä.

49 Kolachi Raj väittää, että ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa on perusteeton.

50 Se katsoo ensinnäkin, että komission väite, jonka mukaan unionin lainsäätäjä on tarkoituksellisesti jättänyt alkuperäsääntöjen soveltamisen perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamisen ulkopuolelle, on virheellinen.

51 Mainittu lainsäätäjä ei nimittäin ole esittänyt syitä, joilla on perusteltu alkuperän käsitteen käyttöä ja sittemmin sen hylkäämistä kiertämisen vastaisten sääntöjen yhteydessä. Koska perusasetuksessa ei ole määritelmää tietystä maasta tulemisen käsitteestä, tätä käsitettä ei voida pitää itsenäisenä käsitteenä, vaan sitä on tulkittava sen tavanomaisen merkityksen ja unionin lainsäädännössä säädettyjen samanlaisten käsitteiden mukaisesti, joihin kuuluu muun muassa tullioikeudellinen alkuperän käsite. Perusasetuksen 13 artiklan 5 kohdasta ilmenee lisäksi, ettei kyseinen 13 artikla ole esteenä unionin tullialan sellaisten sääntöjen tavanomaiselle soveltamiselle, jotka koskevat muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää.

52 Toiseksi Kolachi Raj kiistää komission valituksenalaisesta tuomiosta tekemän tulkinnan. Tämän yhtiön mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut siitä, että on osoitettava, mistä maasta osat tulevat, eikä se myöskään todennut, että tietystä maasta tulemisen käsite perustuu alkuperäsääntöihin. Se lausui ainoastaan komissiolla olevasta mahdollisuudesta ”tarkistaa” osien alkuperä. Kyseessä on komission perusasetuksen 16 artiklan mukaisesti suorittama asianomaisen osapuolen toimittamien asiakirjojen tarkastus. Unionin yleinen tuomioistuin ei näin ollen rajoittanut niitä keinoja, joita komissiolla on käytettävissään tältä osin, eikä nimenomaisesti sulkenut pois muita keinoja sen osoittamiseksi, että käsiteltävässä asiassa osat ”tulivat” Kiinasta.

53 Kolachi Raj väittää kuitenkin, että alkuperä on ainoa merkityksellinen ja asianmukainen peruste sen määrittämiseksi, ettei osa tosiasiassa ole peräisin lähetysmaasta, ja että tullilainsäädännössä vahvistetuilla alkuperäsäännöillä määritetään itse asiassa se, mistä maasta osa on alun perin peräisin. Tällaista tulkintaa tukevat unionin velvoitteet WTO:ssa ja erityisesti suosituimmuuskohtelulauseke.

54 Kolachi Raj korostaa pääasiassa ensinnäkin, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistettuja kynnysarvoja on tarkoitus käyttää arvioitaessa, vastaako kokoonpanotoiminta polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä, eikä määritettäessä tietyn osan alkuperää tai sitä, mistä maasta se on peräisin.

55 Toiseksi ei ole osoitettu, että unionin yleisen tuomioistuimen omaksumalla tulkinnalla heikennetään kiertämisen vastaisen välineen tehokkuutta taikka estetään sen soveltaminen. Pelkästään sitä, että tutkijoiden voi olla helpompi soveltaa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä perusteita kuin alkuperäsääntöjä, ei voida ottaa huomioon tulkittaessa ilmaisua ”tuleminen maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä”.

56 Kolmanneksi on kiistatonta, että komissio voi soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa, mikäli yhteistyöhön ei suostuta, mukaan lukien tämän asetuksen 13 artiklan soveltamisalaan kuuluvat tutkimukset. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ei kuitenkaan todennut, että kyseessä olevat alkuperätodistukset olivat vääriä tai harhaanjohtavia.

57 Neljänneksi unionin alkuperäsääntöjen soveltaminen on unionin oikeuden mukaista. Tämän osoittaa komission omaksuma lähestymistapa Turkista peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 28.9.2001 tehdyssä päätöksessä 2001/725/EY (EYVL 2001, L 272, s. 37).

58 Kolachi Raj korostaa viidenneksi väitetystä oikeudellisesta tyhjiöstä yhtäältä, ettei valituksenalaisesta tuomiosta ilmene, etteivät kyseessä olevat osat ole peräisin Kiinasta, ja toisaalta, että unionin yleinen tuomioistuin tyytyi toteamaan, että komissio oli perustellusti katsonut, ettei kyseessä olevia alkuperätodistuksia pidetty riittävänä näyttönä mainittujen osien alkuperän osoittamiseksi. Kysymystä siitä, olisiko komissio voinut näissä olosuhteissa jättää hyväksymättä nämä todistukset ja käyttää saatavilla olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, ja mahdollisesti siitä, mitä nämä tiedot olivat, ei ole esitetty eikä ratkaistu unionin yleisessä tuomioistuimessa.

59 Kuudenneksi Kolachi Raj huomauttaa, että koska tutkimus koski polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä Pakistanissa eikä Sri Lankassa toteutetulla kokoonpanotoiminnalla, perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistettuja perusteita voitiin soveltaa ainoastaan Pakistanissa toteutettuun kokoonpanotoimintaan sen jälkeen, kun oli määritetty, mistä maasta kyseessä olevat osat olivat peräisin. Komissio on soveltanut näitä perusteita virheellisesti osoittaakseen, että nämä osat olivat peräisin Kiinasta.

Ainoan kanneperusteen toinen osa

60 Komissio moittii ainoan valitusperusteensa toisessa osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se teki oikeudellisen virheen rajoittaessaan sitä, minkälaisia todisteita komissio voi käyttää osoittaakseen, että kyseessä olevat osat ”tulevat” toimenpiteiden kohteena olevasta maasta perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja kieltäessään komissiota esittämästä tätä näyttöä muilla keinoilla kuin alkuperäsäännöillä.

61 Ensinnäkään kyseisen asetuksen 13 artiklan sanamuodossa ei millään tavoin rajoiteta todisteita, joita voidaan käyttää. Käyttäessään ilmaisua ”tulevat maasta” unionin lainsäätäjä on sallinut tässä artiklassa säädettyjen itsenäisten sääntöjen soveltamisen sekä kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevaan lopputuotteeseen että tämän tuotteen kokoamiseen käytettyihin osiin.

62 Toiseksi komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti 26.9.2000 annettua tuomiota Starway v. neuvosto (T-80/97, EU:T:2000:216) ja loukkasi suhteellisuusperiaatetta.

63 Mainittu tuomio on nimittäin annettu hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa. Tästä tuomiosta seuraa, että todisteet perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa asetettujen edellytysten täyttymisen osoittamiseksi on voitava valita vapaasti ja ettei unionin toimielinten tarvitse esittää näyttöä siitä, että osat ovat peräisin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta.

64 EBMA, joka tukee komission väitteitä, lisää, että kun unionin yleinen tuomioistuin ehdotti valituksenalaisen tuomion 87, 92, 108–114 kohdassa, että komission velvollisuutena on tarkastaa osien alkuperä, se jätti huomiotta 26.9.2000 annetun tuomion Starway v. neuvosto (T-80/97, EU:T:2000:216), josta ilmenee, ettei unionin toimielimillä ole velvollisuutta osoittaa osien alkuperää perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla ja että tämän alkuperän osoittamista koskeva todistustaakka on kyseessä olevalla vientiä harjoittavalla tuottajalla.

65 Nyt käsiteltävässä asiassa on yleisesti tunnettua ja kiistatonta, että Sri Lankassa kootut osat olivat kiinalaista alkuperää, joten Kolachi Rajin oli osoitettava, että nämä osat olivat saaneet srilankalaisen alkuperän. Koska Kolachi Raj ei esittänyt tätä näyttöä, komissiolla ei ollut velvollisuutta toteuttaa ylimääräistä arviointia voidakseen todeta, että nämä osat olivat peräisin Kiinasta, ja näin on siitä riippumatta, että se sovelsi analogisesti perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.

66 Kolachi Raj väittää, että ainoan valitusperusteen toinen osa on perusteeton.

67 Ensinnäkin Kolachi Raj muistuttaa, ettei unionin yleinen tuomioistuin rajoittanut sitä, minkälaisia todisteita voidaan käyttää sen osoittamiseksi, mistä maasta osa on peräisin, ja että alkuperäsäännöt ovat ainoa merkityksellinen peruste tältä osin, ja se korostaa, että silloin, kun ei ole olemassa nimenomaista säännöstä, jolla perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa olevien perusteiden käyttö estetään tai sallitaan sen määrittämiseksi, mikä on osien alkuperä tai mistä maasta ne tulevat, on katsottava, ettei tällainen käyttö ole sallittua. Tätä säännöstä on nimittäin tulkittava suppeasti, koska se on poikkeus polkumyyntitullien käyttöön ottamista koskevasta yleisestä järjestelmästä.

68 Kolachi Raj esittää ylimääräisen väitteen perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan perusteella, minkä johdosta on ensin määritettävä, mitkä osat tulevat kyseisen säännöksen a alakohdan mukaisesti toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, ennen kuin vasta tämän jälkeen sovelletaan tämän säännöksen b alakohdassa vahvistettuja perusteita.

69 Lisäksi Kolachi Raj huomauttaa, että komission on tukeuduttava näyttöön eli tosiseikkoihin, jotka ovat loogisessa yhteydessä niistä tehtyihin oikeudellisiin päätelmiin. Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittujen perusteiden ja kyseessä olevien osien tietystä maasta tulemisen määrittämisen välillä ei voida osoittaa olevan tällaista yhteyttä.

70 Toiseksi Kolachi Raj kiistää komission väitteet, jotka perustuvat 26.9.2000 annettuun tuomioon Starway v. neuvosto (T-80/97, EU:T:2000:216), joka annettiin esillä olevan asian olosuhteista eroavissa olosuhteissa. Valituksenalainen tuomio ei ole millään tavoin ristiriidassa tämän tuomion kanssa, ja unionin yleinen tuomioistuin totesi ainoastaan, ettei komissio voinut soveltaa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tarkastaakseen Sri Lankassa valmistettujen osien alkuperän.

71 Kolachi Raj väitti lisäksi istunnossa, että EBMA:n väite osien alkuperää koskevasta todistustaakasta on jätettävä tutkimatta, koska se ei sisälly komission väitteisiin perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan analogisesta soveltamisesta.

72 Toissijaisesti ja siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin toteaa, että valituksenalaista tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe, Kolachi Raj vaatii unionin tuomioistuinta korvaamaan tuomion perustelut siten, että kyseisen tuomion viittaukset osien alkuperään korvataan viittauksilla siihen, mistä maasta osat tulevat.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

Alustavat huomautukset

73 Ainoan kanneperusteen molemmat osat, jotka liittyvät erottamattomasti toisiinsa ja jotka on näin ollen tutkittava yhdessä, koskevat oikeudellisia virheitä, jotka unionin yleinen tuomioistuin teki tulkitessaan ja soveltaessaan perusasetuksen 13 artiklan 2 kohtaa. Komissio väittää EBMA:n tukemana lähinnä yhtäältä, että unionin yleinen tuomioistuin rinnasti virheellisesti tietystä maasta tulemisen käsitteen alkuperän käsitteeseen. EBMA lisää, että unionin yleinen tuomioistuin rinnasti virheellisesti tietystä maasta tulemisen välittömään vientimaahan. Komissio väittää EBMA:n tukemana toisaalta, että unionin yleinen tuomioistuin rajoitti perusteettomasti mahdollisuutta esittää näyttöä siitä, että osat ovat peräisin kyseessä olevien toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, kun se velvoitti komission osoittamaan osien alkuperän tullioikeudessa tarkoitetulla tavalla.

74 Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisten tuotteiden tuontia kolmannesta maasta siitä riippumatta, onko tuotteita hieman muunneltu vai ei, jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään.

75 Kyseisen asetuksen 13 artiklan 3 kohdan nojalla unionin toimielimillä on todistustaakka kolmannessa maassa tapahtuvan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämisen osalta (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 kohta ja tuomio 26.1.2017, Maxcom v. Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, EU:C:2017:61, 56 kohta), kun taas kunkin yksittäisen vientiä harjoittavan tuottajan on näytettävä toteen, että sen oma erityistilanne oikeuttaa kyseisen asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vapautuksen myöntämiseen (tuomio 26.1.2017, Maxcom v. Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, EU:C:2017:61, 59 kohta).

76 Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaan kokoonpanotoiminnan kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos se täyttää kyseisessä säännöksessä luetellut edellytykset. Näihin edellytyksiin kuuluu mainitun säännöksen a ja b alakohdan yhteiseen tulkintaan perustuva edellytys, jonka mukaan osat, jotka muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta, ”tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä”.

77 Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valituksenalaisen tuomion 79–85 kohdassa tätä säännöstä siten, että lähtökohtaisesti on riittävää, että unionin toimielimet osoittavat, että osat, jotka muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta, ”tulevat” maasta, johon sovelletaan polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, ilman että näiden toimielinten olisi esitettävä todisteet siitä, että nämä osat ovat myös alkuperältään kyseisestä maasta. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin, että epäselvissä tapauksissa saattaa osoittautua tarpeelliseksi tarkistaa, ovatko jostakin maasta tulevat osat itse asiassa alkuperältään toisesta maasta. Unionin yleinen tuomioistuin on tässä yhteydessä tulkinnut ilmaisun ”tulevat maasta” viittaukseksi asianomaisiin tuonteihin ja siten kyseessä olevien osien vientimaahan.

78 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tämän tulkinnan perusteella valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, että Kolachi Rajin Sri Lankasta ostamat osat vietiin tästä maasta sen jälkeen, kun niitä oli työstetty siellä, ja että niiden voitiin täten katsoa ”tulevan” kyseisestä maasta. Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi kyseisen tuomion 87 ja 91 kohdassa, että komissio saattoi kuitenkin tarkistaa, etteivät nämä osat todellisuudessa olleet alkuperältään Kiinasta, ja pyytää Kolachi Rajia esittämään tätä varten näyttöä siitä, että kyseiset osat olivat todella alkuperältään Sri Lankasta.

79 Unionin yleinen tuomioistuin totesi erityisesti valituksenalaisen tuomion 105 ja 114 kohdassa, että vaikka komissio saattoi oikeudellista virhettä tekemättä sivuuttaa Kolachi Rajin toimittamien alkuperätodistusten näyttöarvon, kyseinen toimielin teki sitä vastoin oikeudellisen virheen, kun se sovelsi perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ”analogisesti” määrittääkseen viimeksi mainitun Sri Lankasta ostamien osien ”alkuperän”.

80 Tästä muistutuksesta seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi lähinnä suppeasti perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua käsitettä siitä, että osat ”tulevat” polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, kun se rinnasti tämän käsitteen kyseessä olevien osien suoraan tuontiin kyseisestä maasta ja edellytti tällaisen suoran tuonnin puuttuessa, että komissio esittää näyttöä siitä, että kyseiset osat ovat todella alkuperältään mainitusta maasta.

81 Jotta voidaan lausua väitetyistä oikeudellisista virheistä, on täten ensisijaisesti tulkittava perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa ja tarkemmin sanoen määritettävä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevan käsitteen, joka koskee osien tulemista tietystä maasta ja joka käy ilmi perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevasta ilmaisusta ”tulevat maasta”, ulottuvuus sekä tätä tietystä maasta tulemista koskevat näyttövaatimukset.

Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan tulkinta ja unionin yleisen tuomioistuimen tekemät oikeudelliset virheet

82 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkinnassa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (tuomio 12.10.2017, Tigers, C-156/16, EU:C:2017:754, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

83 Kuten tämän tuomion 76 kohdassa on muistutettu, perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdasta ilmenee, että jollei tämän 2 kohdan muiden edellytysten täyttymisestä muuta johdu, kokoonpanotoiminnan katsotaan olevan voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä, jos osat, jotka muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta, ”tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä”. Kun otetaan huomioon tämän tuomion 75 kohdassa esitetyt seikat, unionin toimielinten on osoitettava, että kyseiset osat ”tulevat” kyseisestä maasta.

84 Perusasetuksessa ei ole minkäänlaista määritelmää sen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevalle ilmaisulle ”tulevat maasta” eikä myöskään tietystä maasta tulemisen käsitteelle. Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 64 kohdassa, ranskankielinen ilmaisu ”provenir de” tarkoittaa sen tavanomaisessa merkityksessä ”tulemista jostakin” tai ”olemista peräisin jostakin”.

85 Muutoksenhaun osapuolet ovat eri mieltä siitä, onko tätä tietystä maasta tulemisen käsitettä tulkittava komission ja EBMA:n suosittelemalla tavalla laajasti, mikä ylittäisi tullioikeudellisen alkuperän ja suoran tuonnin käsitteiden soveltamisalan, vai onko sitä tulkittava Kolachi Rajin ehdottamalla tavalla suppeasti niin, että tällä käsitteellä viitataan ainoastaan osien tullioikeudelliseen alkuperään.

86 Ensinnäkin siitä kysymyksestä, tarkoitetaanko tietystä maasta tulemisen käsitteellä kyseessä olevien osien tullioikeudellista alkuperää, on huomautettava, kuten myös julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 66 kohdassa, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan eri kieliversioiden tarkastelu paljastaa eroavuuksia.

87 Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan espanjankielisessä (”procedan del”), tanskankielisessä (”fra det”), kreikankielisessä (”προέρχονται από”), englanninkielisessä (”are from”), ranskankielisessä (”proviennent du”), kroaatinkielisessä (”iz”), latviankielisessä (”nāk no”), liettuankielisessä (”ira iš”), hollanninkielisessä (”afkomstig… uit”), portugalinkielisessä (”provenientes do”), romaniankielisessä (”provin din”), suomenkielisessä (”tulevat maasta”) ja ruotsinkielisessä (”från det”) versioissa viitataan nimittäin käsitteeseen siitä, että osat ”tulevat” jostakin maasta, kun taas saksankielisessä (”Ursprung”) ja italiankielisessä (”originari”) versioissa viitataan osien ”alkuperään”. Viimein tšekinkielisessä (”pochazeji”), vironkielisessä (”pärinevad riigist”), puolankielisessä (”pochodzą z”) ja slovakinkielisessä (”pochádzajú z”) versioissa käytetään ilmaisuja, joilla voidaan viitata sekä osien ”tulemiseen” jostakin maasta että niiden ”alkuperään”.

88 Jotta voidaan varmistaa saman säännöksen, jonka yhdellä unionin kielellä laadittu versio eroaa muilla unionin kielillä laadituista versioista, yhdenmukainen tulkinta ja soveltaminen, kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön asiayhteyden ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on (tuomio 26.4.2012, DR ja TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

89 Tältä osin on huomautettava, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuoto vastaa asetuksen N:o 3283/94 13 artiklan 2 kohdan i alakohdan sanamuotoa. Ennen viimeksi mainitun asetuksen antamista polkumyyntiin sovelletun lainsäädännön vastaavien säännösten eli ensin polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23.7.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL 1984, L 201, s. 1), sellaisena kuin se oli muutettuna 22.6.1987 annetulla neuvoston asetuksella

(ETY) N:o 1761/87 (EYVL 1987, L 167, s. 9) 13 artiklan 10 kohdan a alakohdan ja sittemmin polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL 1988, L 209, s. 1) 13 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaan voimassa olevan polkumyyntitullin laajentaminen kokoonpanotoiminnan johdosta edellytti sitä, että tässä toiminnassa käytettyjen sellaisten osien arvo, ”jotka ovat peräisin polkumyyntitullin alaisen tuotteen vientimaasta”, on vähintään 50 prosenttia suurempi kuin muiden käytettyjen osien kokonaisarvo. Ilmaus ”olla peräisin jostakin” viittasi siis tullioikeudelliseen ”alkuperän” käsitteeseen.

90 Kuten julkisasiamies pääasiallisesti totesi ratkaisuehdotuksensa 81 kohdassa, muutos, joka toteutettiin asetuksella N:o 3283/94, jossa käytetään ainakin kyseessä olevien säännösten useissa kieliversioissa ilmaisua, joka viittaa pikemminkin tietystä maasta tulemisen käsitteeseen kuin alkuperän käsitteeseen, merkitsee sitä, että unionin lainsäätäjä on tietoisesti päättänyt ottaa etäisyyttä tullioikeudellisiin alkuperäsääntöihin ja että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tietystä maasta tulemisen käsitteellä on täten itsenäinen ja tullioikeudellisesta käsitteestä ”alkuperä” erillinen merkitys.

91 Tästä seuraa, että vaikka unionin toimielinten on osoitettava, että kokoonpanotoiminnassa käytetyt osat tulevat polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, niillä ei kuitenkaan ole velvollisuutta osoittaa, että nämä osat ovat myös peräisin tästä maasta tullioikeudessa tarkoitetulla tavalla.

92 Tällä päätelmällä ei kuitenkaan ole vaikutusta jokaisen yksittäisen vientiä harjoittavan tuottajan mahdollisuuteen osoittaa, että vaikka kyseessä olevat osat tulevat polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, ne ovat todellisuudessa alkuperältään muusta kuin toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, jotta tämä tuottaja voitaisiin vapauttaa laajennetusta polkumyyntitullista perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa kokoonpanotoiminnalla ei nimittäin voida katsoa perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla kierrettävän voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

93 Toiseksi on tutkittava, onko perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittu tietystä maasta tulemisen käsite ymmärrettävä viittaukseksi kyseisten osien tuontiin ja siten niiden välittömään vientimaahan.

94 Tästä on todettava ensinnäkin, että kun on osoitettu, että kokoonpanotoiminnan kohteena olevat osat on tuotu toimenpiteiden kohteena olevasta maasta suoraan muuhun kolmanteen maahan tai unioniin niiden kokoamista varten, unionin toimielimet voivat katsoa, että nämä osat ”tulevat” näistä maista ensimmäisestä tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla.

95 Tämä tulkinta on nimittäin yhtäältä tämän tuomion 84 kohdassa mainitun verbin ”tulla [jostakin]” tavanomaisen merkityksen mukainen.

96 Toisaalta sitä tukee myös perusasetuksen tavoite ja yleinen rakenne. Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat ja erityisesti tämän asetuksen 19 perustelukappale ja 13 artikla, polkumyyntitullin laajentamista koskevan asetuksen tarkoituksena on ainoastaan taata polkumyyntitullin tehokkuus ja estää sen kiertäminen. Näin ollen lopullisen polkumyyntitullin laajentamista koskeva toimenpide on alkuperäiseen toimeen, jolla tämä tulli otettiin käyttöön, nähden ainoastaan liitännäinen toimenpide, ja sillä suojataan lopullisten toimenpiteiden tehokasta soveltamista (tuomio 6.6.2013, Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, 28 kohta ja tuomio 17.12.2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, 50 ja 53 kohta).

97 Koska kyseisessä säännöksessä annetaan unionin toimielimille mahdollisuus soveltaa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohtaa osiin, jotka on suoraan tuotu maahan, jossa ne on koottu, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, siinä sallitaan sellaisen yksinkertaisen perusteen soveltaminen, jolla voidaan taata polkumyyntitullin tehokkuus. Toimielimet voivat sen sijaan, että niiden olisi osoitettava kyseessä olevien osien tullioikeudellinen alkuperä, lähtökohtaisesti tyytyä

toteamaan, että nämä osat on todella tuotu maahan, jossa kokoonpano suoritetaan, toimenpiteiden kohteena olevasta maasta, tämän kuitenkaan rajoittamatta kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan mahdollisuutta osoittaa, että mainitut osat ovat itse asiassa alkuperältään toisesta maasta.

98 Toiseksi on lisättävä, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi lähinnä valituksenalaisen tuomion 84, 87 ja 91 kohdassa, toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tulemisen käsitettä ei voida rajoittaa koskemaan tilannetta, jossa kyseessä olevat osat tuodaan suoraan tästä maasta.

99 Aluksi on nimittäin todettava, ettei perusasetuksen 13 artiklan 2 kohta sisällä mitään tällaista mainintaa, kun otetaan huomioon sen sanamuoto.

100 Tämän säännöksen asiayhteydestä on tämän jälkeen todettava, että on totta, kuten unionin yleinen tuomioistuin lisäksi totesi valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa, että useissa muissa perusasetuksen säännöksissä käytetään myös tietystä maasta tulemisen ja tuonnin käsitteitä.

101 Se, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa käytetään ilmaisua ”tulevat maasta” – toisin kuin sen muissa säännöksissä – viittaamatta tuontiin, viittaa kuitenkin siihen, ettei unionin lainsäätäjän tarkoituksena ollut rajoittaa mainitussa säännöksessä tarkoitettua tietystä maasta tulemista koskemaan ainoastaan tilannetta, jossa osat tuodaan suoraan toimenpiteiden kohteena olevasta maasta.

102 Viimein tällaiseen tulkintaan viittaa myös perusasetuksen tavoite ja yleinen rakenne sekä polkumyyntitullin laajentamista koskevan asetuksen tavoitteet, sellaisina kuin ne on mainittu tämän tuomion 96 ja 97 kohdassa.

103 On nimittäin niin, että tilanteessa, jossa osat on tuotu toimenpiteiden kohteena olevasta maasta ensimmäiseen kolmanteen maahan ensimmäistä jopa hyvin vähäistä kokoonpanoa varten ennen kuin ne on tuotu toiseen kolmanteen maahan unioniin vietäväksi tarkoitetun lopputuotteen toista kokoonpanoa varten, tietystä maasta tulemisen ja tuonnin käsitteiden täydellinen rinnastaminen johtaa päätelmään, jonka mukaan näiden osien on katsottava tulevan maasta, jossa ensimmäinen kokoonpano suoritettiin, jolloin kaikenlainen kiertämisen toteaminen olisi alun alkaenkin poissuljettua. Tämä tulkinta mahdollistaisi sen, että toimijat voisivat helposti välttää voimassa olevan lopullisen tullin laajennuksen toteuttamalla useita peräkkäisiä kokoonpanoja kolmansissa maissa.

104 Tällaisen tulkinnan vaarana on, että unionin kiertämisen vastaisten toimenpiteiden tehokkuus heikentyy aina silloin, kun unionin toimielimet joutuvat tilanteeseen, jossa monimutkainen asennustoiminta koostuu useista peräkkäisistä kokoonpanoista eri kolmansissa maissa (ks. analogisesti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 kohta).

105 Tätä vaaraa ei voida poistaa sillä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 87 ja 91 kohdassa pääasiallisesti toteamalla mahdollisuudella siitä, että unionin toimielimet tarkistavat tai määrittävät kahdessa eri kolmannessa maassa toteutettujen peräkkäisten kokoonpanojen tilanteessa sen, että maasta, jossa ensimmäinen väliportaan kokoonpano tapahtui, lähetetyt osat ovat todella alkuperältään polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta.

106 Tällainen mahdollisuus nimittäin merkitsisi sitä, että unionin toimielimille asetettaisiin vastoin lainsäätäjän valitsemaa ja tämän tuomion 90 ja 91 kohdassa esitettyä lähestymistapaa velvollisuus esittää näyttöä, joka ei enää koske sitä, mistä maasta osat tulevat, vaan osien tullioikeudellista alkuperää, ja siten näille toimielimille asetetun todistustaakan kiristämistä, mikä on vastoin perusasetuksen tavoitetta ja yleistä rakennetta, sellaisina kuin ne on esitetty tämän tuomion 96 ja 97 kohdassa.

107 Tästä seuraa, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava laajasti niin, että osat ”tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä”, sekä tämän tuomion 93 kohdassa tarkoitetussa suoran tuonnin tilanteessa että tilanteissa, joissa voidaan osoittaa kaikkien käsiteltävän asian kannalta

merkityksellisten seikkojen arvioinnin perusteella, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena olevassa maassa alun perin valmistetut osat on tuotu maahan, jossa kokoonpano suoritetaan, välimaana olevasta kolmannesta maasta, jonka kautta ne kuljetettiin tai jossa niitä työstettiin vähäisessä määrin.

108 Unionin toimielinten esitettävänä oleva näyttö tällaisesta tietystä maasta tulemisesta voi siis perustua yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen unionin tuomioistuinten valvonnassa. Kuten tämän tuomion 92 kohdasta ilmenee, asianomaiset toimijat voivat kuitenkin esittää näyttöä siitä, että kyseessä olevat osat ovat todellisuudessa alkuperältään muusta kuin kyseisten toimenpiteiden kohteena olevasta maasta.

109 Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tietystä maasta tulemisen käsitteen laajaa tulkintaa tukee myös se, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut jättää unionin toimielimille paljon liikkumavaraa ”kiertämisen” määrittelyssä, kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee (ks. analogisesti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 48 kohta).

110 Edellä esitetystä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se rajasi perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tietystä maasta tulemisen käsitteen ainoastaan niihin tapauksiin, joissa kyseessä olevat osat tuodaan suoraan, ja kun se asetti unionin toimielimille velvollisuuden nyt käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa osoittaa kyseessä olevien osien alkuperä.

111 Toisin kuin Kolachi Raj väittää, tätä oikeudellista virhettä ei voida korjata pelkällä valituksenalaisen tuomion perustelujen korvaamisella siten, että unionin yleisen tuomioistuimen tekemät viittaukset alkuperän käsitteeseen korvataan viittauksella tietystä maasta tulemisen käsitteeseen. Unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin tehnyt tiukan eron näiden kahden käsitteen välille, mikä tekee suoralta kädeltä mahdottomaksi sen, että komissio voi yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden avulla osoittaa sen, mistä maasta kyseessä olevat osat nyt käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa tulevat.

112 Näin ollen ainoa valitusperuste on hyväksyttävä ja valituksenalainen tuomio täten kumottava ilman, että on tarpeen tutkia komission ja EBMA:n muita väitteitä.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

113 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen. Nämä edellytykset täyttyvät tässä asiassa.

114 Unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämässään ainoassa kanneperusteessa, joka koskee perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan rikkomista, Kolachi Raj väittää ensinnäkin, ettei kyseessä olevien osien voida katsoa olevan peräisin Kiinasta, koska niitä oli työstetty Sri Lankassa ja koska ne oli lähetetty tästä maasta Pakistaniin, ja toiseksi, että alkuperätodistukset, jotka komissio jätti virheellisesti hyväksymättä, osoittivat näiden osien srilankalaisen alkuperän, sekä kolmanneksi, että komissio teki virheitä soveltaessaan perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa polkupyöränosien valmistukseen Sri Lankassa, vaikka tutkimus koski polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä Pakistanissa ja vaikka tämä säännös ei ole alkuperäsääntö eikä sitä näin ollen voida ottaa huomioon todettaessa, että Sri Lankassa työstetyt osat olivat peräisin Kiinasta. Kolachi Rajin mukaan komission olisi päinvastoin pitänyt soveltaa unionin tullilainsäädännössä säädettyjä alkuperäsääntöjä.

115 Tältä osin on muistutettava, kuten tämän tuomion 91, 92, 107 ja 108 kohdasta ilmenee, että komission tehtävänä oli osoittaa, että kyseessä olevat osat olivat peräisin Kiinasta, tämän kuitenkaan rajoittamatta Kolachi Rajin mahdollisuutta osoittaa, että nämä osat olivat itse asiassa alkuperältään Sri Lankasta.

116 Nyt käsiteltävässä asiassa ensinnäkin riidanalaisen asetuksen 98–101 perustelukappaleesta ilmenee lähinnä komission katsoneen, että Kolachi Rajin Sri Lankasta ostamat osat olivat peräisin Kiinasta. Se totesi etenkin, että nämä osat oli pääosin valmistettu kiinalaisista raaka-aineista, minkä Kolachi Raj lisäksi vahvisti unionin tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa. Komissio totesi lisäksi, että srilankalainen tuottaja oli Kolachi Rajiin etuyhteydessä oleva yhtiö, ja kyseenalaisti Kolachi Rajin ja sen väitetysti itsenäisen toimittajan väliset suhteet. Komissio mainitsi lopuksi riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleessa, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohta ei ollut alkuperäsääntö, ja totesi, että koska mainittujen osien valmistuksessa käytettyjen Kiinasta peräisin olevien raaka-aineiden osuus oli yli 60 prosenttia ja arvonlisäys oli alle 25 prosenttia valmistuskustannuksista, nämä osat itsessään olivat peräisin Kiinasta.

117 Lisäksi nyt käsiteltävän asian asiayhteyden täsmentämiseksi on todettava riidanalaisen asetuksen 94 perustelukappaleesta ilmenevän, että Kolachi Rajiin etuyhteydessä oleva srilankalainen tuottaja oli ollut aiemman Sri Lankassa tapahtuvaa kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena ja että myös sellainen kambodžalainen yhtiö oli etuyhteydessä Kolachi Rajiin, joka oli lopettanut polkupyörien vientitoimintansa unioniin 1.9.2013 ja 31.8.2014 välisellä raportointijaksolla ja siirtänyt toimintansa Kolachi Rajille Pakistaniin.

118 Kaikki nämä seikat muodostavat yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden, jonka perusteella komissio saattoi – kuten tämän tuomion 108 kohdassa on todettu – todeta, että kyseiset osat ”tulivat” Kiinasta.

119 Tältä osin on täsmennettävä, että tämän tuomion 117 kohdassa esitetyt seikat samoin kuin se komission esittämä seikka, jonka mukaan Kolachi Raj on osa saman luonnollisen henkilön omistamaa konsernia, joka osallistuu polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämiseen eri kolmansissa maissa, eivät yksinään voi olla perusteena päätelmälle, jonka mukaan kyseessä olevat osat ovat peräisin Kiinasta, minkä komissio on vielä nimenomaisesti myöntänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamassaan vastauskirjelmässä. Nämä seikat ovat kuitenkin merkityksellisiä seikkoja, jotka ovat omiaan vahvistamaan päätelmää siitä, että Sri Lankassa pääosin kiinalaisista raaka-aineista valmistettujen osien voidaan katsoa tulevan perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla Kiinasta, toisin kuin Kolachi Raj väittää.

120 Kolachi Raj ei ole esittänyt täsmällisiä väitteitä, joilla kyseenalaistetaan niiden seikkojen kokonaisuus, joihin komissio on tukeutunut.

121 Siltä osin kuin komissio on tässä yhteydessä soveltanut perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ”analogisesti”, on tosin todettava, että tämä säännös ei ole alkuperäsääntö, mistä asianosaiset ovat lisäksi yhtä mieltä. Nyt käsiteltävässä asiassa tämä analoginen soveltaminen on sitä vastoin vain yksi seikka niiden kokonaisuuden muodostavien muiden seikkojen joukossa, joihin komissio tukeutui määrittääkseen sen, mistä maasta kyseessä olevat osat tulevat. Se, että Sri Lankassa työstetyt osat valmistettiin pääosin kiinalaisista raaka-aineista ja niitä työstettiin Sri Lankassa vain vähäisessä määrin, on merkityksellinen osatekijä niiden yhtäpitävien seikkojen kokonaisuudessa, joilla osoitetaan, että mainitut osat ovat peräisin toimenpiteiden kohteena olevasta maasta.

122 Lopuksi on todettava, ettei Kolachi Raj ole onnistunut osoittamaan kyseessä olevien osien srilankalaista alkuperää. Komissio nimittäin sivuutti riidanalaisen asetuksen 98–101 perustelukappaleessa tämän yhtiön tätä tarkoitusta varten toimittamien alkuperätodistusten näyttöarvon. Valituksenalaisen tuomion 95–105 kohdassa esitettyjen perustelujen nojalla Kolachi Rajin väitteet kyseisten riidanalaisen asetuksen perustelukappaleiden riitauttamiseksi on hylättävä.

123 Kaiken edellä esitetyn perusteella Kolachi Rajin esittämä ainoa kanneperuste ja näin ollen koko ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

124 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin itse ratkaisee riidan lopullisesti, se tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

125 Koska komissio ja EBMA ovat vaatineet Kolachi Rajin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission ja EBMA:n oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuasteessa.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 10.10.2017 antama tuomio Kolachi Raj Industrial vastaan komissio (T-435/15, EU:T:2017:712) kumotaan.**

2) **Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd:n nostama kumoamiskanne hylätään.**

3) **Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission ja European Bicycle Manufacturers Associationin (EBMA) oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuasteessa.**

Allekirjoitukset